

Ljubljana 3.9.2008

VABILO

Spoštovani,

tretjega septembra je minilo natanko **8 (osem)** let, odkar sem moral z družino (žena in trije otroci) zaradi nasilništva in odkritih groženj z ubojem (vpričo policije) zbežati z našega lastnega stanovanja v Domžalah. Po toliko letih moja družina še vedno živi v ilegali in brez osnovnih ustavnih pravic.

Ker mi institucije slovenske države tudi po osmih letih ne morejo zagotoviti osnovnih ustavnih pravic (nedotakljivost stanovanja, pravica do zasebne lastnine, svoboda gibanja, pravica do osebnega dostojanstva in varnosti, nedotakljivost človekovega življenja), se je moja družina zdaj odločila, da bo naše stanovanje v Domžalah, vredno 160.000 evrov, podarila nekaterim sodnicam, tožilcu iz Domžal in dvema domžalskima odvetnikoma, ki imajo po našem prepričanju največ »zaslug«, da tudi po osmih letih primeru Šoštarič še vedno ni videti konca.

Slavnostni podpis darilne pogodbe in izročitev ključev obdarjencem bo potekala v ponedeljek, 8. septembra 2008 ob 10. uri v preddverju male dvorane Državnega zbora RS.

Takoj po podpisu darilne pogodbe in izročitvi ključev bo tiskovna konferenca.

Na slavnostni podpis pogodbe sem povabil predsednika države, vlade, nekatere ministre, poslance Državnega zbora, veleposlanike EU v Ljubljani, varuhinjo človekovih pravic, nekatere najpomembnejše predstavnike zakonodajne, izvršilne in sodne veje oblasti ter tudi vrhove slovenske cerkve in številne druge eminentne osebnosti.

Več informacij v zvezi s primerom Šoštarič si lahko ogledate na moji spletni strani

<http://sostaric.byethost14.com>

*Lahko pa tudi vpišete besedo **Primer Šoštarič** v iskalnik www.google.com ali www.najdi.si*

Prijazno vabljeni!

Stanko Šoštarič

p. s.: Dovolite mi, da na kratko predstavim še nekaj najosnovnejših podatkov o dogajanju na Kersnikovi 2 v Domžalah. Naša družina je stanovanje v prvem nadstropju dvostanovanjske hiše kupila leta 1994 in v njem mirno živela do 3. julija 2000, ko so se v pritličje naselili novi sosedje. Ti so nam kljub našemu lastnemu vhodu (na drugi strani hiše) začeli omejevati prehod iz stanovanja, uporabo naših kletnih prostorov, v katerih imamo vgrajeno centralno kurjavo, priključke za vodo in elektriko, dostop do vrta, dvorišča itd. Zaradi vse hujših groženj in omejevanja naših pravic smo na pomoč prvič poklicali policijo 15. julija 2000, čez dober mesec in pol pa smo morali zaradi odkritih groženj z ubojem (vpričo policije) bežati iz lastnega doma. Dokončno smo iz svojega stanovanja v strahu za lastna življenja zbežali 3. septembra leta 2000, ko smo morali v spremstvu najetih varnostnikov zaradi poškodb najprej poiskati zdravniško pomoč na urgentnem bloku Kliničnega centra v Ljubljani. Od tedaj naprej je naša družina v ilegali.